Detta dokument är endast avsett som dokumentationshjälpmedel och institutionerna ansvarar inte för innehållet

►**B** **EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS DIREKTIV 2002/96/EG**

av den 27 januari 2003

om avfall som utgörs av eller innehåller elektriska eller elektroniska produkter (WEEE)

(EGT L 37, 13.2.2003, s. 24)

Ändrat genom:

		Officiella tidningen		
		nr	sida	datum
►**M1**	Europaparlamentets och rådets direktiv 2003/108/EG av den 8 december 2003	L 345	106	31.12.2003

▼B

EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS DIREKTIV 2002/96/EG

av den 27 januari 2003

om avfall som utgörs av eller innehåller elektriska eller elektroniska produkter (WEEE)

EUROPAPARLAMENTET OCH EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DETTA DIREKTIV

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen, särskilt artikel 175.1 i detta,

med beaktande av kommissionens förslag ([1]),

med beaktande av Ekonomiska och sociala kommitténs yttrande ([2]),

med beaktande av Regionkommitténs yttrande ([3]),

i enlighet med förfarandet i artikel 251 i fördraget ([4]), mot bakgrund av det gemensamma utkast som förlikningskommittén godkände den 8 november 2002, och

av följande skäl:

(1) Målen för gemenskapens miljöpolitik är i synnerhet att bevara, skydda och förbättra miljön, skydda människors hälsa och utnyttja naturresurserna varsamt och rationellt. Denna politik skall bygga på försiktighetsprincipen och på principerna att förebyggande åtgärder bör vidtas, att miljöförstöring företrädesvis bör hejdas vid källan och att förorenaren skall betala.

(2) I gemenskapens program för politik och åtgärder för miljön och en hållbar utveckling (femte miljöhandlingsprogrammet) ([5]) konstateras att det krävs betydande förändringar i dagens utvecklings-, produktions-, konsumtions- och beteendemönster om en hållbar utveckling skall kunna uppnås. Det rekommenderas därför bland annat att slöseriet med naturresurser minskas och att föroreningar förebyggs. I programmet anges att avfall som utgörs av eller innehåller elektriska eller elektroniska produkter (WEEE) är ett av de viktigaste målområdena för reglering med tillämpning av principerna om förebyggande, återvinning och säkert bortskaffande av avfall.

(3) I kommissionens meddelande av den 30 juli 1996 om revidering av gemenskapens strategi för avfallshantering framhålls att återanvändning och material- respektive energiåtervinning av avfall bör ske i de fall avfallsproduktion inte kan undvikas.

(4) I rådets resolution av den 24 februari 1997 om en gemenskapsstrategi för avfallshantering ([6]) underströk rådet behovet av att främja avfallsåtervinning i syfte att minska mängden avfall som skall bortskaffas och att spara naturresurser, särskilt genom återanvändning, materialåtervinning, kompostering och energiåtervinning ur avfall, samt medgav att det i varje enskilt fall måste tas hänsyn till miljökonsekvenser och ekonomisk inverkan vid valet av metod för materialåtervinning, men att återanvändning och materialåtervinning, fram till dess att vetenskapliga och tekniska framsteg har gjorts samt livscykelanalyser har utvecklats, bör anses vara att föredra i de fall och i den mån de utgör de bästa valen från miljösynpunkt. Rådet uppmanade även kommissionen att snarast möjligt på lämpligt sätt följa upp de

([1]) EGT C 365 E, 19.12.2000, s. 184 och EGT C 240 E, 28.8.2001, s. 298.
([2]) EGT C 116, 20.4.2001, s. 38.
([3]) EGT C 148, 18.5.2001, s. 1.
([4]) Europaparlamentets yttrande av den 15 maj 2001 (EGT C 34 E, 7.2.2002, s. 115), rådets gemensamma ståndpunkt av den 4 december 2001 (EGT C 110 E, 7.5.2002, s. 1) och Europaparlamentets beslut av den 10 april 2002 (ännu ej offentliggjort i EUT). Europaparlamentets beslut av den 18 december 2002 och rådets beslut av den 16 december 2002.
([5]) EGT C 138, 17.5.1993, s. 5.
([6]) EGT C 76, 11.3.1997, s. 1.

▼B

projekt som ingår i programmet för prioriterat avfallsflöde, inbegripet WEEE.

(5) I sin resolution av den 14 november 1996 ([1]) uppmanade Europaparlamentet kommissionen att lägga fram förslag till direktiv om en rad olika prioriterade avfallsflöden, bland annat elektriskt och elektroniskt avfall, och att basera dessa förslag på principen om tillverkarens ansvar. I samma resolution uppmanade Europaparlamentet rådet och kommissionen att lägga fram förslag om hur avfallsmängden kan minskas.

(6) I rådets direktiv 75/442/EEG av den 15 juli 1975 om avfall ([2]) anges att bestämmelser som avser särskilda fall eller som kompletterar bestämmelserna i direktiv 75/442/EEG i fråga om hanteringen av vissa avfallskategorier kan komma att beslutas genom särdirektiv.

(7) Mängden WEEE som uppkommer i gemenskapen växer snabbt. Förekomsten av farliga ämnen i elektriska och elektroniska produkter (EEE) är ett stort problem i samband med avfallshanteringen, samtidigt som det inte sker materialåtervinning av WEEE i tillräcklig omfattning.

(8) En bättre hantering av WEEE kan inte på ett effektivt sätt uppnås av medlemsstaterna var för sig. Särskilt det förhållandet att medlemsstaterna tillämpar principen om tillverkarens ansvar olika kan leda till att de ekonomiska aktörerna belastas olika hårt. Medlemsstaternas politik avseende hantering av WEEE är olika, vilket gör de nationella återvinningsstrategierna mindre effektiva. De väsentliga kriterierna bör därför fastställas på gemenskapsnivå.

(9) Bestämmelserna i detta direktiv bör gälla produkter och tillverkare oberoende av försäljningsmetod, och även omfatta distansförsäljning och elektronisk handel. Skyldigheterna för tillverkare och distributörer som använder sig av distansförsäljning och elektronisk handel bör härvid så långt det är praktiskt möjligt vara desamma och de bör åläggas på samma sätt, så att inte andra distributionskanaler får bära de kostnader som uppkommer på grund av att de bestämmelser i direktivet som avser WEEE som härrör från utrustning som sålts genom distansförsäljning eller elektronisk handel måste följas.

(10) Detta direktiv bör omfatta alla elektriska och elektroniska produkter som används av konsumenter och elektriska och elektroniska produkter som är avsedda för yrkesmässig användning. Detta direktiv bör inte påverka tillämpningen av annan gemenskapslagstiftning om säkerhets- och hälsokrav som skyddar alla personer som kommer i kontakt med WEEE eller särskild gemenskapslagstiftning om avfallshantering, i synnerhet rådets direktiv 91/157/EEG av den 18 mars 1991 om batterier och ackumulatorer som innehåller vissa farliga ämnen ([3]).

(11) Direktiv 91/157/EEG bör snarast möjligt ses över, i synnerhet mot bakgrund av detta direktiv.

(12) Införandet, genom detta direktiv, av tillverkaransvar är ett sätt att uppmuntra att elektriska och elektroniska produkter utformas och framställs på ett sätt som fullt ut beaktar och underlättar reparationer, eventuell uppgradering, återanvändning, isärtagning och materialåtervinning.

(13) För att man skall kunna garantera hälsan hos och säkerheten för den distributionspersonal som är inblandad i återtagande och hantering av WEEE bör medlemsstaterna, i enlighet med nationell lagstiftning och gemenskapslagstiftning om hälso- och

([1]) EGT C 362, 2.12.1996, s. 241.
([2]) EGT L 194, 25.7.1975, s. 47. Direktivet senast ändrat genom kommissionens beslut 96/350/EG (EGT L 135, 6.6.1996, s. 32).
([3]) EGT L 78, 26.3.1991, s. 38. Direktivet ändrat genom kommissionens direktiv 98/101/EG (EGT L 1, 5.1.1999, s. 1).

▼B

säkerhetsstandarder, fastställa på vilka villkor distributörerna kan vägra återtagande.

(14) Medlemsstaterna bör uppmuntra sådan utformning och tillverkning av elektriska och elektroniska produkter som beaktar och underlättar nedmontering och återvinning, särskilt återanvändning och materialåtervinning av WEEE, dess beståndsdelar och material. Tillverkarna bör inte genom särskilda konstruktionsegenskaper eller tillverkningsprocesser förhindra att WEEE återanvänds, såvida inte sådana särskilda konstruktionsegenskaper eller tillverkningsprocesser har avgörande fördelar, till exempel med hänsyn till skyddet av miljön och/eller säkerhetskrav.

(15) Förutsättningen för att särskild behandling och materialåtervinning av WEEE skall kunna garanteras är separat insamling. Utan sådan separat insamling kan den skyddsnivå som fastställts för människors hälsa och för miljön i gemenskapen inte uppnås. Konsumenterna måste aktivt bidra till denna insamling och bör uppmuntras till att lämna tillbaka WEEE. För detta syfte bör det inrättas lämpliga anläggningar för återlämnande av WEEE, bland annat offentliga insamlingspunkter där privathushållen kan lämna sitt avfall åtminstone avgiftsfritt.

(16) I syfte att uppnå gemenskapens fastställda skyddsnivå och harmoniserade miljömål bör medlemsstaterna vidta lämpliga åtgärder för att minimera bortskaffandet av WEEE som osorterat kommunalt avfall och så att WEEE i hög grad insamlas separat. I syfte att säkerställa att medlemsstaterna strävar efter att inrätta effektiva insamlingssystem, bör de åläggas att i hög grad insamla WEEE från privathushåll.

(17) Särskild behandling av WEEE är nödvändig för att undvika spridning av förorenande ämnen i det återvunna materialet eller i avfallsflödet. Sådan behandling är dessutom det effektivaste sättet att se till att den fastställda skyddsnivån för gemenskapens miljö uppnås. Varje anläggning eller företag som sysslar med materialåtervinning och behandling bör uppfylla miniminormer som förhindrar negativa konsekvenser för miljön vid behandlingen av WEEE. Bästa tillgängliga teknik för behandling, återvinning och materialåtervinning bör användas under förutsättning att människors hälsa och en hög miljöskyddsnivå kan garanteras. Bästa tillgängliga teknik för behandling, återvinning och materialåtervinning kan definieras ytterligare i enlighet med förfarandena i direktiv 96/61/EG.

(18) När så är lämpligt bör återanvändning av WEEE och dess komponenter, utrustningsdelar och förbrukningsvaror prioriteras. I de fall återanvändning inte är att föredra bör allt separat uppsamlat WEEE sändas till återvinning, varvid en hög grad av materialåtervinning och återvinning bör uppnås. Dessutom bör tillverkarna uppmuntras att använda återvunnet material i nya produkter.

(19) De grundläggande principerna avseende finansiering av hanteringen av WEEE bör fastställas på gemenskapsnivå, och finansieringssystemen bör bidra till höga insamlingskvoter samt att principen om tillverkarens ansvar tillämpas.

(20) Användarna av elektriska och elektroniska produkter i privathushållen bör ha möjlighet att lämna tillbaka WEEE åtminstone avgiftsfritt. Tillverkarna bör därför finansiera insamlingen från insamlingsanläggningar, behandlingen, återvinningen och bortskaffandet av WEEE. För att dra största möjliga nytta av principen om tillverkarens ansvar bör varje tillverkare själv stå för finansieringen av hanteringen av avfall från dennes produkter. Tillverkaren bör ha valmöjligheten att uppfylla detta åliggande antingen individuellt eller genom att delta i ett kollektivt system. Varje tillverkare bör när den släpper ut en produkt på marknaden lämna en finansiell garanti för att förhindra att kostnader för hanteringen av WEEE som härrör från övergivna produkter övervältras på samhället eller de resterande tillver-

▼B

karna. Finansieringsansvaret för hanteringen av historiskt avfall bör delas mellan alla befintliga tillverkare genom kollektiva finansieringssystem till vilka alla tillverkare som befinner sig på marknaden när kostnaden uppkommer bidrar proportionellt. Kollektiva system bör inte leda till att tillverkare, importörer och nya aktörer som är verksamma i nischer eller som hanterar mycket små volymer utesluts. Under en övergångsperiod bör tillverkarna, på frivillig basis och vid försäljning av nya produkter, ges möjlighet att för köparna visa kostnaderna för insamling, behandling och miljövänligt bortskaffande av historiskt avfall. De tillverkare som utnyttjar denna möjlighet bör garantera att de kostnader som uppges inte överstiger de faktiska kostnaderna.

(21) För att insamlingen av WEEE skall lyckas måste användarna informeras om skyldigheten att inte bortskaffa WEEE som osorterat kommunalt avfall och att samla in sådant WEEE separat samt om insamlingssystemen och sin roll i hanteringen av WEEE. Sådan information till användarna förutsätter korrekt märkning av sådana elektriska och elektroniska produkter som lätt kan hamna i soptunnor eller liknande former av kommunal avfallsinsamling.

(22) För att underlätta hanteringen, i synnerhet behandlingen och återvinningen/materialåtervinningen av WEEE är det viktigt att tillverkarna tillhandahåller information om hur komponenter och material skall identifieras.

(23) Medlemsstaterna bör se till att inspektions- och övervakningssystemen gör det möjligt att kontrollera att kraven i detta direktiv genomförs korrekt, med beaktande bland annat av Europaparlamentets och rådets rekommendation 2001/331/EG av den 4 april 2001 om införande av minimikriterier för miljötillsyn i medlemsstaterna ([1]).

(24) För att kunna avgöra om syftet med detta direktiv uppnås krävs uppgifter om vikten av, eller om sådan inte går att ta fram, antalet elektriska och elektroniska produkter som släpps ut på marknaden i gemenskapen, samt om kvoterna för insamling, återanvändning (så långt möjligt inbegripet återanvändningen av hela apparater), återvinning/materialåtervinning och export av WEEE insamlat i enlighet med detta direktiv.

(25) Medlemsstaterna bör få välja att genomföra vissa bestämmelser i detta direktiv genom avtal mellan behöriga myndigheter och berörda ekonomiska sektorer, förutsatt att särskilda krav är uppfyllda.

(26) Anpassningen till den vetenskapliga och tekniska utvecklingen av vissa bestämmelser i detta direktiv, förteckningen över produkter som omfattas av de kategorier som anges i bilaga IA, den selektiva behandlingen av material och komponenter i WEEE, de tekniska kraven på lagring och behandling av WEEE samt symbolen för märkning av elektriska eller elektroniska produkter bör genomföras av kommissionen i enlighet med ett kommittéförfarande.

(27) De åtgärder som är nödvändiga för att genomföra detta direktiv bör antas i enlighet med rådets beslut 1999/468/EG av den 28 juni 1999 om de förfaranden som skall tillämpas vid utövandet av kommissionens genomförandebefogenheter ([2]).

([1]) EGT L 118, 27.4.2001, s. 41.
([2]) EGT L 184, 17.7.1999, s. 23.

▼B

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Syfte

Syftet med detta direktiv är i första hand att förebygga uppkomsten av avfall som utgörs av eller innehåller elektriska eller elektroniska produkter (WEEE) och att det dessutom sker återanvändning, materialåtervinning och andra former av återvinning av sådant avfall för att minska bortskaffandet av avfall. Det syftar också till att förbättra miljöprestandan hos alla aktörer som berörs under de elektriska och elektroniska produkternas livscykel, t.ex. tillverkare, distributörer och konsumenter, särskilt de aktörer som är direkt berörda av behandlingen av avfall från sådana produkter.

Artikel 2

Tillämpningsområde

1. Detta direktiv skall gälla de elektriska och elektroniska produkter som omfattas av de kategorier som förtecknas i bilaga I A under förutsättning att de berörda produkterna inte är en del av en annan produkttyp som inte omfattas av direktivets tillämpningsområde. I bilaga I B finns en förteckning över produkter som omfattas av de kategorier som anges i bilaga I A.

2. Detta direktiv skall inte påverka tillämpningen av gemenskapslagstiftning om säkerhets- och hälsokrav och särskild gemenskapslagstiftning om avfallshantering.

3. Produkter som har samband med skydd av medlemsstaternas väsentliga säkerhetsintressen, vapen, ammunition och krigsmateriel omfattas inte av detta direktiv. Detta gäller dock inte produkter som inte är avsedda för specifika militära ändamål.

Artikel 3

Definitioner

I detta direktiv används följande beteckningar med de betydelser som här anges:

a) *elektriska och elektroniska produkter (EEE)*: produkter som är beroende av elektrisk ström eller elektromagnetiska fält för att fungera korrekt samt produkter för generering, överföring och mätning av sådan ström och sådana fält, och som omfattas av någon av de kategorier som anges i bilaga I A och som är avsedda att användas med en spänning på högst 1 000 volt växelström eller 1 500 volt likström.

b) *avfall som utgörs av eller innehåller elektriska eller elektroniska produkter (WEEE)*: elektriska eller elektroniska produkter som enligt definitionen i artikel 1 a i direktiv 75/442/EEG är avfall, inklusive alla komponenter, utrustningsdelar och förbrukningsvaror som utgör del av produkten då denna kasseras.

c) *förebyggande åtgärder*: åtgärder som syftar till att minska kvantiteten av och de för miljön skadebringande egenskaperna hos WEEE samt det material och de ämnen det innehåller.

d) *återanvändning*: varje åtgärd genom vilken WEEE eller komponenter till WEEE används för samma syfte som de ursprungligen var avsedda för, inklusive fortsatt användning av produkterna eller komponenter till sådana som lämnats in till insamlingsplatser, distributörer, återförsäljare, återvinningsföretag eller tillverkare.

e) *materialåtervinning*: bearbetning av avfallsmaterial i en produktionsprocess för det ursprungliga syftet eller för andra syften utom bearbetning för energiåtervinning, vilket betyder användning av brännbart avfall för att alstra energi genom direkt förbränning, med eller utan annat avfall, men med värmeåtervinning.

f) *återvinning*: varje åtgärd som avses i bilaga II B till direktiv 75/442/EEG.

▼B

g) *bortskaffande*: varje åtgärd som avses i bilaga II A till direktiv 75/442/EEG.

h) *behandling*: all verksamhet efter det att WEEE har överlämnats till en anläggning för rening, demontering, fragmentering, återvinning eller förberedelse för bortskaffande, och varje annan åtgärd som vidtas för att återvinna och/eller bortskaffa WEEE.

i) *tillverkare*: den som oberoende av försäljningsmetod, inklusive metoder för distanskommunikation i enlighet med Europaparlamentets och rådets direktiv 97/7/EG av den 20 maj 1997 om konsumentskydd vid distansavtal ([1]),

i) tillverkar och säljer elektriska och elektroniska produkter under eget varumärke,

ii) under sitt eget varumärke återförsäljer produkter som tillverkats av andra leverantörer, varvid återförsäljaren inte skall betraktas som ”tillverkare” om tillverkarens varumärke förekommer på produkten i enlighet med led i, eller

iii) yrkesmässigt importerar eller exporterar elektriska och elektroniska produkter till en medlemsstat.

Den som endast tillhandahåller finansiering enligt ett finansieringsavtal skall inte anses vara ”tillverkare”, såvida inte denna också agerar som tillverkare i den mening som avses i leden i, ii och iii.

j) *distributör*: var och en som i kommersiellt syfte tillhandahåller elektriska eller elektroniska produkter till den part som skall använda dem.

k) *WEEE från privathushåll*: WEEE som kommer från privathushåll och WEEE som kommer från handel, industri, institutioner och andra källor, som på grund av sin beskaffenhet och kvantitet är likvärdigt det som kommer från privathushåll,

l) *farliga ämnen eller preparat*: alla ämnen eller preparat som skall anses vara farliga enligt rådets direktiv 67/548/EEG ([2]) eller Europaparlamentets och rådets direktiv 1999/45/EG ([3]).

m) *finansieringsavtal*: avtal eller arrangemang beträffande lån, leasing, hyrning eller avbetalningsköp som hänför sig till en produkt, oavsett om det följer av villkoren i det avtalet eller arrangemanget eller i ett parallellavtal eller -arrangemang att äganderätten till produkten kommer eller kan komma att överföras.

Artikel 4

Utformning av produkter

Medlemsstaterna skall uppmuntra sådan utformning och tillverkning av elektriska och elektroniska produkter som beaktar och underlättar nedmontering och återvinning, särskilt återanvändning och materialåtervinning av WEEE, dess beståndsdelar och material. Medlemsstaterna skall vidta lämpliga åtgärder så att tillverkarna inte genom särskilda konstruktionsegenskaper eller tillverkningsprocesser förhindrar att WEEE återanvänds, såvida inte särskilda konstruktionsegenskaper eller tillverkningsprocesser har avgörande fördelar, till exempel med hänsyn till skyddet av miljön och/eller säkerhetskrav.

Artikel 5

Separat insamling

1. Medlemsstaterna skall vidta lämpliga åtgärder för att minimera bortskaffandet av WEEE som osorterat kommunalt avfall och så att WEEE i hög grad insamlas separat.

([1]) EGT L 144, 4.6.1997, s. 19.
([2]) EGT L 196, 16.8.1967, s. 1. Direktivet senast ändrat genom kommissionens direktiv 2001/59/EG (EGT L 225, 21.8.2001, s. 1).
([3]) EGT L 200, 30.7.1999, s. 1. Direktivet ändrat genom kommissionens direktiv 2001/60/EG (EGT L 226, 22.8.2001, s. 5).

▼B

2. För WEEE från privathushåll skall medlemsstaterna senast den 13 augusti 2005 se till att

a) det har inrättats system som gör det möjligt för slutanvändarna och distributörerna att åtminstone avgiftsfritt återlämna sådant avfall. Medlemsstaterna skall se till att det i synnerhet i förhållande till befolkningstätheten finns ett nödvändigt antal insamlingsanläggningar som är lätt tillgängliga,

b) distributörer som tillhandahåller en ny produkt har blivit ansvariga för att sådant avfall kan återlämnas till distributören åtminstone avgiftsfritt på lika för lika basis, under förutsättning att den återlämnade produkten är av samma typ och har fyllt samma funktion som den tillhandahållna produkten. Medlemsstaterna får göra undantag från denna bestämmelse, under förutsättning att det inte blir svårare för slutanvändarna att återlämna WEEE och att dessa system är kostnadsfria för slutanvändarna. Medlemsstater som utnyttjar denna möjlighet skall informera kommissionen om detta,

c) utan att det påverkar bestämmelserna i a och b, tillverkarna får tillåtelse att inrätta och driva enskilda och/eller kollektiva system för återlämnande av WEEE från privathushåll, förutsatt att dessa står i överensstämmelse med syftet för detta direktiv,

d) med beaktande av nationella och inom gemenskapen gällande hälso- och säkerhetsstandarder se till att det på de återlämningsställen som avses i a och b är möjligt att vägra att återta WEEE som på grund av kontaminering innebär en hälso- eller säkerhetsrisk för personalen. Medlemsstaterna skall göra särskilda arrangemang för sådana WEEE.

Medlemsstaterna får fastställa särskilda system för återlämnande av WEEE i enlighet med a och b om produkterna inte innehåller de väsentliga komponenterna eller om produkterna innehåller annat avfall än WEEE.

3. För annat WEEE än WEEE från privathushåll skall medlemsstaterna, utan att det påverkar tillämpningen av artikel 9, säkerställa att tillverkarna eller en tredje part som handlar för deras räkning ser till att sådant avfall samlas in.

4. Medlemsstaterna skall se till att allt WEEE som samlas in i enlighet med punkterna 1, 2 och 3 ovan transporteras till sådana behandlingsanläggningar som är auktoriserade i enlighet med artikel 6 om produkterna inte återanvänds i sin helhet. Medlemsstaterna skall se till att den avsedda återanvändningen inte leder till ett kringgående av detta direktiv, särskilt när det gäller artiklarna 6 och 7 i detta. Uppsamling och transport av separat insamlat WEEE skall genomföras på ett sätt som optimerar återanvändning eller materialåtervinning av sådana komponenter eller av hela apparater som kan återanvändas eller materialåtervinnas.

5. Utan att det påverkar tillämpningen av punkt 1, skall medlemsstaterna senast den 31 december 2006 se till att en kvot av separat insamlat WEEE från privathushåll på i genomsnitt 4 kg per invånare och år har uppnåtts.

Europaparlamentet och rådet skall, på förslag från kommissionen och med beaktande av de tekniska och ekonomiska erfarenheterna i medlemsstaterna, fastställa ett nytt obligatoriskt mål senast den 31 december 2008. Detta får vara utformat som en procentsats av mängden elektriska och elektroniska produkter som sålts till hushållen under de föregående åren.

Artikel 6

Behandling

1. Medlemsstaterna skall se till att tillverkare eller tredje part som handlar för deras räkning, i enlighet med gemenskapslagstiftningen, inrättar system för behandling av WEEE och att de använder bästa tillgängliga behandlings-, återvinnings- och materialåtervinningsteknik. Tillverkarna får inrätta systemen enskilt och/eller kollektivt. För att säkerställa att artikel 4 i direktiv 75/442/EEG följs skall behandlingen

▼B

minst omfatta avlägsnande av alla vätskor samt selektiv behandling i enlighet med bilaga II till det här direktivet.

Annan behandlingsteknik som säkerställer lägst samma skyddsnivå för människors hälsa och för miljön får införas i bilaga II i enlighet med det förfarande som anges i artikel 14.2.

För att skydda miljön får medlemsstaterna fastställa minimikvalitetsnormer för behandlingen av insamlat WEEE. Medlemsstater som väljer sådana kvalitetsnormer skall underrätta kommissionen, som skall offentliggöra dessa normer.

2. Medlemsstaterna skall se till att alla inrättningar eller företag som utför behandlingsverksamhet får tillstånd från behöriga myndigheter, i enlighet med artiklarna 9 och 10 i direktiv 75/442/EEG.

Det undantag från de tillståndskrav som anges i artikel 11.1 b i direktiv 75/442/EEG får tillämpas på återvinningsverksamhet avseende WEEE om de behöriga myndigheterna genomför en inspektion före registreringen för att säkerställa att artikel 4 i direktiv 75/442/EEG följs.

Vid denna inspektion skall följande kontrolleras:

a) Vilken typ och vilka mängder av avfall som skall behandlas.

b) De allmänna tekniska krav som skall uppfyllas.

c) De säkerhetsåtgärder som skall vidtas.

Inspektionen skall genomföras minst en gång per år och medlemsstaterna skall överlämna resultaten till kommissionen.

3. Medlemsstaterna skall se till att alla inrättningar eller företag som utför behandlingsverksamhet lagrar och behandlar WEEE i enlighet med de tekniska krav som anges i bilaga III.

4. Medlemsstaterna skall säkerställa att det tillstånd eller den registrering som avses i punkt 2 innehåller alla de villkor som behövs för att kraven i punkterna 1 och 3 skall anses vara uppfyllda samt för att de återvinningsmål som fastställs i artikel 7 skall kunna uppnås.

5. Behandlingen kan även genomföras utanför den berörda medlemsstaten eller utanför gemenskapen under förutsättning att transporten av WEEE sker i enlighet med rådets förordning (EEG) nr 259/93 av den 1 februari 1993 om övervakning och kontroll av avfallstransporter inom, till och från Europeiska gemenskapen ([1]).

WEEE som exporteras utanför gemenskapen i enlighet med rådets förordning (EEG) nr 259/93, rådets förordning (EEG) nr 1420/1999 av den 29 april 1999 om fastställande av gemensamma regler och förfaranden som skall tillämpas på transporter av vissa avfallsslag till vissa länder utanför OECD ([2]) och kommissionens förordning (EG) nr 1547/1999 av den 12 juli 1999 om kontrollförfaranden i enlighet med rådets förordning (EEG) nr 259/93 för transporter av vissa typer av avfall till vissa länder som inte omfattas av OECD-beslut C(92)39 slutlig ([3]), skall bara räknas som ett uppfyllande av skyldigheterna och målen i artikel 7.1 och 7.2 i detta direktiv om exportören kan bevisa att återvinningen, återanvändningen och/eller materialåtervinningen skedde under förhållanden som motsvarar kraven i detta direktiv.

6. Medlemsstaterna skall uppmuntra inrättningar eller företag som utför behandlingsverksamhet att införa certifierade miljöförvaltningssystem i enlighet med Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 761/2001 av den 19 mars 2001 om frivilligt deltagande för organisationer i gemenskapens miljölednings- och miljörevisionsordning (EMAS) ([4]).

([1]) EGT L 30, 6.2.1993, s. 1. Förordningen senast ändrad genom kommissionens förordning (EG) nr 2557/2001 (EGT L 349, 31.12.2001, s.1).
([2]) EGT L 166, 1.7.1999, s. 6. Förordningen senast ändrad genom kommissionens förordning (EG) nr 2243/2001 (EGT L 303, 20.11.2001, s. 11).
([3]) EGT L 185, 17.7.1999, s. 1. Förordningen senast ändrad genom kommissionens förordning (EG) nr 2243/2001.
([4]) EGT L 114, 24.4.2001, s. 1.

▼B

Artikel 7

Återvinning

1. Medlemsstaterna skall se till att tillverkare eller tredje part som handlar för deras räkning inrättar system, antingen enskilt eller kollektivt, i enlighet med gemenskapslagstiftningen för återvinning av WEEE som samlats in enskilt i enlighet med artikel 5. Medlemsstaterna skall prioritera återanvändning av hela apparater. Fram till den tidpunkt som avses i punkt 4 skall sådana apparater inte beaktas vid uträkningen av de mål som fastställs i punkt 2.

2. När det gäller WEEE som har skickats för behandling i enlighet med artikel 6 skall medlemsstaterna se till att följande mål uppnås av tillverkarna senast den 31 december 2006:

a) För WEEE som omfattas av kategorierna 1och 10 i bilaga I A skall

   — återvinningskvoten ökas till minst 80 % av varje produkts genomsnittliga vikt, och

   — återanvändningskvoten och materialåtervinningskvoten för komponenter, material och ämnen ökas till minst 75 % av den genomsnittliga vikten för varje produkt.

b) För WEEE som omfattas av kategorierna 3 och 4 i bilaga I A skall

   — återvinningskvoten ökas till minst 75 % av den genomsnittliga vikten för varje produkt, och

   — återanvändning och materialåtervinning av komponenter, material och ämnen ökas till minst 65 % av den genomsnittliga vikten för varje produkt.

c) För WEEE som omfattas av kategorierna 2, 5–7 och 9 i bilaga IA, skall

   — återvinningskvoten ökas till minst 70 % av den genomsnittliga vikten för varje produkt, och

   — återanvändning och materialåtervinning av komponenter, material och ämnen ökas till minst 50 % av den genomsnittliga vikten för varje produkt.

d) För gasurladdningslampor skall kvoten för återanvändning och materialåtervinning av komponenter, material och ämnen uppnå minst 80 % av lampornas vikt.

3. Medlemsstaterna skall för att beräkna dessa mål se till att tillverkare, eller tredje part som handlar för deras räkning, för ett register över mängden WEEE, deras komponenter, material eller ämnen när de kommer in i och när de lämnar behandlingsanläggningen och/eller när de kommer in i återvinnings- eller materialåtervinningsanläggningen.

I enlighet med det förfarande som anges i artikel 14.2 skall kommissionen fastställa närmare bestämmelser, däribland materialspecifikationer, för att övervaka huruvida medlemsstaterna uppfyller de mål som avses i punkt 2. Kommissionen skall vidta denna åtgärd senast den 13 augusti 2004.

4. Europaparlamentet och rådet skall på förslag från kommissionen uppställa nya mål för återvinning och återanvändning/materialåtervinning, inklusive i förekommande fall återanvändning av hela apparater, samt produkter som omfattas av kategori 8 i bilaga I A senast den 31 december 2008. Detta skall göras med hänsyn till miljönyttan hos elektriska och elektroniska produkter som används, såsom förbättrad resurseffektivitet som en följd av utvecklingen av material och teknik. Härvid skall hänsyn även tas till den tekniska utvecklingen beträffande återanvändning, återvinning, materialåtervinning, produkter och material samt till de erfarenheter som gjorts av medlemsstaterna och näringslivet.

5. Medlemsstaterna skall främja utvecklingen av ny teknik för återvinning, materialåtervinning och behandling.

▼B

Artikel 8

Finansiering av hanteringen av WEEE från privathushåll

1. Medlemsstaterna skall se till att tillverkarna senast den 13 augusti 2005 sörjer för åtminstone finansieringen av insamling, behandling, återvinning och miljövänligt bortskaffande av WEEE från privathushåll som lämnats vid insamlingsanläggningar, vilka upprättats i enlighet med artikel 5.2.

2. För produkter som släppts ut på marknaden efter den 13 augusti 2005 skall varje tillverkare vara ansvarig för finansieringen av de verksamheter i punkt 1 som avser avfall som härrör från dennes egna produkter. Tillverkaren kan välja att uppfylla detta åliggande antingen individuellt eller genom att delta i ett kollektivt system.

Medlemsstater skall se till att en tillverkare, när denne släpper ut en produkt ut på marknaden, lämnar en garanti som visar att behandlingen av all WEEE kommer att finansieras samt att tillverkare klart märker sina produkter i enlighet med artikel 11.2. Denna garanti skall säkerställa att de verksamheter i punkt 1 som avser denna produkt blir finansierade. Garantin får bestå i att tillverkaren deltar i lämpliga system för finansiering av behandlingen av WEEE, eller av en materialåtervinningsförsäkran eller ett spärrat konto.

Kostnaderna för insamling, behandling och miljövänligt bortskaffande skall inte visas separat för köparna vid tidpunkten för försäljning av nya produkter.

3. Ansvaret för finansieringen av kostnaderna för hanteringen av WEEE från produkter som släppts ut på marknaden före det datum som anges i punkt 1 (historiskt avfall), skall bäras av ett eller flera system som alla tillverkare som finns på marknaden när kostnaderna uppstår proportionellt skall bidra till, till exempel i förhållande till deras respektive andel av de olika produktmarknaderna.

Medlemsstaterna skall se till att tillverkarna under en övergångsperiod på 8 år (10 år för kategori 1 i bilaga I A) har möjlighet, vid tidpunkten för försäljning av nya produkter, att för köparna visa kostnaderna för insamling, behandling och miljövänligt bortskaffande. De nämnda kostnaderna skall inte överstiga de faktiska kostnaderna.

4. Medlemsstaterna skall se till att tillverkare som tillhandahåller elektriska eller elektroniska produkter genom metoder för distanskommunikation även uppfyller kraven enligt denna artikel för den produkt som tillhandahålls i den medlemsstat där köparen av produkten är bosatt.

▼M1

Artikel 9

Finansiering när det gäller WEEE från andra användare än privathushåll

1. Medlemsstaterna skall se till att tillverkarna senast den 13 augusti 2005 sörjer för finansieringen av kostnaderna för insamling, behandling, återvinning och miljövänligt bortskaffande av WEEE från andra användare än privathushåll och som härrör från produkter som har släppts ut på marknaden efter den 13 augusti 2005.

Medlemsstaterna skall snarast den 13 augusti 2005 se till att finansieringen av kostnaderna för hantering av WEEE från produkter som har släppts ut på marknaden före den 13 augusti 2005 (historiskt avfall) sker i enlighet med tredje och fjärde styckena.

När det gäller historiskt avfall som ersätts av nya produkter som är av samma typ eller av nya produkter som fyller samma funktion skall kostnaderna finansieras av tillverkarna av dessa produkter när de tillhandahåller dem. Medlemsstaterna får alternativt föreskriva att även andra användare än privathushåll helt eller delvis skall vara ansvariga för denna finansiering.

När det gäller annat historiskt avfall skall kostnaderna finansieras av andra användare än privathushåll.

▼M1

2. Tillverkare och andra användare än privathushåll får ingå avtal i vilka andra finansieringsmetoder fastställs, utan att det påverkar tillämpningen av detta direktiv.

▼B

Artikel 10

Information till användarna

1. Medlemsstaterna skall se till att användarna av elektriska och elektroniska produkter i privathushåll får tillgång till all nödvändig information om följande:

a) Skyldigheten att inte längre bortskaffa WEEE som osorterat kommunalt avfall och att samla in sådant WEEE separat.

b) De system för återlämnande och insamling som de har tillgång till.

c) Användarnas egen roll i återanvändningen, materialåtervinningen och de övriga formerna av återvinning av WEEE.

d) De potentiella effekterna på miljön och människors hälsa till följd av förekomsten av farliga ämnen i elektriska och elektroniska produkter.

e) Innebörden av den symbol som visas i bilaga IV.

2. Medlemsstaterna skall vidta lämpliga åtgärder så att konsumenterna bidrar till insamling och återanvändning av WEEE och för att uppmuntra dem att underlätta återanvändning, behandling och återvinning.

3. För att minimera bortskaffandet av WEEE som osorterat kommunalt avfall och för att underlätta att detta insamlas separat skall medlemsstaterna se till att tillverkarna på ett lämpligt sätt märker sådana elektriska och elektroniska produkter som släppts ut på marknaden efter den 13 augusti 2005 med den symbol som visas i bilaga IV. I undantagsfall skall symbolen, om det behövs på grund av produktens storlek eller funktion, tryckas på den elektriska eller elektroniska produktens förpackning, bruksanvisning och garanti.

4. Medlemsstaterna får kräva att tillverkare och/eller distributörer tillhandahåller en del av eller all den information som det hänvisas till i punkterna 1, 2 och 3, t.ex. i bruksanvisningen eller vid försäljningsstället.

Artikel 11

Information till behandlingsanläggningarna

1. I syfte att underlätta återanvändning samt korrekt och miljövänlig behandling av WEEE, inbegripet underhåll, uppgradering, reparation och materialåtervinning, skall medlemsstaterna vidta de åtgärder som är nödvändiga för att se till att tillverkarna tillhandahåller information om återanvändning och behandling för varje typ av ny elektrisk och elektronisk produkt som släppts ut på marknaden inom ett år efter det att produkten släppts ut på marknaden. Av denna information skall det framgå, i den utsträckning det är nödvändigt för att centrerna för återanvändning samt anläggningarna för behandling och materialåtervinning skall kunna uppfylla bestämmelserna i detta direktiv, vilka olika komponenter och material som ingår i de elektriska och elektroniska produkterna, och var i dessa produkter det kan finnas farliga ämnen och preparat. Informationen skall göras tillgänglig för centrer för återanvändning samt anläggningarna för behandling och materialåteranvändning av tillverkarna av elektriska och elektroniska produkter i form av handböcker eller genom elektroniska media (t.ex. cd-rom eller internettjänster).

2. Medlemsstaterna skall se till att tillverkare av elektriska eller elektroniska produkter som släppts ut på marknaden efter den 13 augusti 2005 är tydligt identifierbara genom märkning av produkterna. För att man entydigt skall kunna avgöra när en produkt släppts ut på marknaden skall det av märkningen även framgå att produkten släppts

▼B

ut på marknaden efter den 13 augusti 2005. Kommissionen skall verka för att det utarbetas en europeisk standard för detta.

Artikel 12

Information och rapportering

1. Medlemsstaterna skall varje år upprätta ett register över tillverkare och insamla information, inklusive årliga dokumenterade bedömningar, om vilka kvantiteter och kategorier av elektriska och elektroniska produkter som släppts ut på marknaden i landet, samlats in genom alla kanaler, återanvänts, materialåtervunnits och återvunnits inom medlemsstaterna samt om insamlat exporterat avfall, uttryckt i vikt eller, om detta är omöjligt, i antal.

Medlemsstaterna skall se till att tillverkare som tillhandahåller elektriska och elektroniska produkter genom metoder för distanskommunikation tillhandahåller information om huruvida kraven i artikel 8.4 har uppfyllts och om vilka kvantiteter och kategorier av elektriska och elektroniska produkter som släppts ut på marknaden i den medlemsstat där köparen av produkterna är bosatt.

Medlemsstaterna skall se till att den information som krävs överlämnas till kommissionen vartannat år, inom arton månader efter utgången av den period som täcks. Den första omgången av information skall täcka åren 2005 och 2006. Informationen skall tillhandahållas i ett format som skall fastställas inom ett år efter det att detta direktiv har trätt i kraft, i enlighet med det förfarande som avses i artikel 14.2 och i avsikt att upprätta databaser om WEEE och behandlingen av sådant avfall.

Medlemsstaterna skall sörja för lämpligt informationsutbyte för att uppfylla denna punkt, särskilt när det gäller sådan behandling som avses i artikel 6.5.

2. Utan att det påverkar kraven i punkt 1 skall medlemsstaterna vart tredje år till kommissionen sända en rapport om genomförandet av detta direktiv. Rapporten skall utarbetas på grundval av ett frågeformulär eller en mall som utformats av kommissionen i enlighet med det förfarande som anges i artikel 6 i rådets direktiv 91/692/EEG av den 23 december 1991 om att standardisera och rationalisera rapporteringen om genomförandet av vissa direktiv om miljön ([1]). Frågeformuläret eller mallen skall sändas till medlemsstaterna sex månader innan den period som rapporten avser börjar. Rapporten skall vara kommissionen tillhanda inom nio månader efter det att den treårsperiod som den omfattar har löpt ut.

Den första treårsrapporten skall omfatta perioden 2004–2006.

Kommissionen skall inom nio månader efter det att den mottagit rapporterna från medlemsstaterna offentliggöra en rapport om genomförandet av detta direktiv.

Artikel 13

Anpassning till vetenskaplig och teknisk utveckling

Alla ändringar som behövs för att anpassa artikel 7.3 och bilaga I B (särskilt i syfte att eventuellt lägga till belysningsarmaturer i hushåll, glödlampor och fotovoltaiska produkter, dvs. solpaneler), bilaga II (särskilt med hänsyn till utvecklingen av ny teknik för behandling av WEEE), bilagorna III och IV till den vetenskapliga och tekniska utvecklingen skall antas i enlighet med det förfarande som avses i artikel 14.2.

Innan bilagorna ändras skall kommissionen bland annat samråda med tillverkare av elektriska och elektroniska produkter, materialåtervinningsföretag, behandlingsaktörer och miljöorganisationer samt fackliga organisationer och konsumentorganisationer.

([1]) EGT L 377, 31.12.1991, s. 48.

▼B

Artikel 14

Kommitté

1. Kommissionen skall biträdas av den kommitté som inrättats enligt artikel 18 i direktiv 75/442/EEG.

2. När det hänvisas till denna punkt skall artiklarna 5 och 7 i beslut 1999/468/EG tillämpas, med beaktande av bestämmelserna i artikel 8 i det beslutet.

Den tid som avses i artikel 5.6 i beslut 1999/468/EG skall vara tre månader.

3. Kommittén skall själv anta sin arbetsordning.

Artikel 15

Påföljder

Medlemsstaterna skall fastställa påföljder för överträdelse av nationella bestämmelser som antagits i enlighet med detta direktiv. Dessa påföljder skall vara effektiva, proportionella och avskräckande.

Artikel 16

Inspektion och övervakning

Medlemsstaterna skall se till att inspektion och övervakning gör det möjligt att kontrollera att detta direktiv genomförs korrekt.

Artikel 17

Införlivande

1. Medlemsstaterna skall sätta i kraft de lagar och andra författningar som är nödvändiga för att följa detta direktiv senast den 13 augusti 2004. De skall genast underrätta kommissionen om detta.

När en medlemsstat antar dessa bestämmelser skall de innehålla en hänvisning till detta direktiv eller åtföljas av en sådan hänvisning när de offentliggörs. Närmare föreskrifter om hur hänvisningen skall göras skall varje medlemsstat själv utfärda.

2. Medlemsstaterna skall till kommissionen överlämna texterna till alla lagar och andra författningar som de antar inom det område som omfattas av detta direktiv.

3. Under förutsättning att de mål som ställs upp i detta direktiv uppnås får medlemsstaterna införliva bestämmelserna i artiklarna 6.6 och 10.1 samt artikel 11 genom avtal mellan de behöriga myndigheterna och de berörda ekonomiska sektorerna. Sådana avtal skall uppfylla följande krav:

a) Avtalen skall vara verkställbara.

b) I avtalen skall målen med tillhörande tidsfrister anges.

c) Avtalen skall offentliggöras i medlemsstatens officiella tidning eller i någon annan officiell handling som allmänheten har likvärdig tillgång till och skall överlämnas till kommissionen.

d) De resultat som uppnås skall på de villkor som anges i avtalet övervakas regelbundet, rapporteras till de behöriga myndigheterna och kommissionen samt göras tillgängliga för allmänheten.

e) De behöriga myndigheterna skall se till att det sker en granskning av vilka framsteg som görs enligt avtalet.

f) Om avtalet inte följs måste medlemsstaterna genomföra de relevanta bestämmelserna i detta direktiv genom att anta lagar eller andra författningar.

4. a) Grekland och Irland, som med hänsyn till övergripande

— brist på infrastruktur för materialåtervinning,

— geografiska förhållanden – till exempel ett stort antal små öar samt landsbygds- och bergsområden,

▼B

— låg befolkningstäthet, och

— låg konsumtionsnivå för elektriska och elektroniska produkter,

inte förmår att vare sig uppnå det insamlingsmål som nämns i artikel 5.5 första stycket eller återvinningsmålen enligt artikel 7.2 och som, enligt artikel 5.2 tredje stycket i rådets direktiv 1999/31/EG av den 26 april 1999 om deponering av avfall [1] får ansöka om en förlängning av den tidsfrist som anges i den artikeln,

får förlänga de perioder som avses i artiklarna 5.5 och 7.2 i det här direktivet upp till 24 månader.

Dessa medlemsstater skall underrätta kommissionen om sina beslut senast vid tidpunkten för direktivets införlivande.

b) Kommissionen skall underrätta övriga medlemsstater och Europaparlamentet om dessa beslut.

5. Kommissionen skall inom fem år efter det att detta direktiv har trätt i kraft lägga fram en rapport för Europaparlamentet och rådet på grundval av de erfarenheter som gjorts vid tillämpningen av detta direktiv, särskilt när det gäller separat insamling, behandling, återvinning och finansieringssystem. Rapporten skall vidare grunda sig på den tekniska utvecklingen, vunna erfarenheter, miljökraven och den inre marknadens funktion. Den skall vid behov åtföljas av förslag till översyn av de relevanta bestämmelserna i detta direktiv.

Artikel 18

Ikraftträdande

Detta direktiv träder i kraft samma dag som det offentliggörs i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Artikel 19

Adressater

Detta direktiv riktar sig till medlemsstaterna.

[1] EGT L 182, 16.7.1999, s. 1.

▼B

BILAGA I A

Kategorier av elektriska och elektroniska produkter som omfattas av detta direktiv

1. Stora hushållsapparater
2. Små hushållsapparater
3. IT- och telekommunikationsutrustning
4. Hemutrustning
5. Belysningsutrustning
6. Elektriska och elektroniska verktyg (med undantag för storskaliga, fasta industriverktyg)
7. Leksaker samt fritids- och sportutrustning
8. Medicintekniska produkter (med undantag för alla implantat och infekterade produkter)
9. Övervaknings- och kontrollinstrument
10. Varuautomater

▼B

BILAGA I B

Förteckning över produkter som skall beaktas i enlighet med detta direktiv och omfattas av kategorierna i bilaga I A

1. Stora hushållsapparater

Stora kylapparater

Kylskåp

Frysar

Andra stora apparater som används för kylning, bevarande och lagring av livsmedel

Tvättmaskiner

Torktumlare

Diskmaskiner

Matlagningsapparater

Elspisar

Elektriska värmeplattor

Mikrovågsugnar

Andra stora apparater för matlagning och annan beredning av livsmedel

Elektriska värmeapparater

Elektriska element

Andra stora apparater för uppvärmning av rum, sängar och sittmöbler

Elektriska fläktar

Luftkonditioneringsanläggningar

Annan fläkt-, utsugningsventilations- och luftkonditioneringsutrustning

2. Små hushållsapparater

Dammsugare

Mattsopare

Andra apparater för rengöring

Apparater för sömnad, stickning, vävning och annan bearbetning av textilier

Strykjärn och andra apparater för strykning, mangling och annan klädvård

Brödrostar

Frityrmaskiner

Kaffekvarnar, kaffebryggare och utrustning för öppning eller förslutning av behållare och förpackningar

Elektriska knivar

Hårklippningsapparater, hårtorkar, elektriska tandborstar, rakapparater, massageapparater och andra apparater för kroppsvård

Klockor, armbandsur och utrustning för mätning, angivelse eller registrering av tid

Vågar

3. IT- och telekommunikationsutrustning

Centraliserad databehandling

Stordatorer

Minidatorer

Skrivarenheter

Persondatorer:

Persondatorer (inbegripet centralenhet, mus, bildskärm och tangentbord)

Bärbara datorer (inbegripet centralenhet, mus, bildskärm och tangentbord)

Notebook-datorer

Notepad-datorer

Skrivare

Kopieringsmaskiner

▼B

Elektriska och elektroniska skrivmaskiner

Mini- och bordsräknare

Andra produkter och annan utrustning för elektronisk insamling, lagring, behandling, presentation eller kommunikation av information

Användarterminaler och -system

Faxapparater

Telex

Telefoner

Betaltelefoner

Trådlösa telefoner

Mobiltelefoner

Telefonsvarare

Andra produkter och annan utrustning för överföring av ljud, bilder eller annan information genom telekommunikation

4. Hemutrustning

Radioapparater

TV-apparater

Videokameror

Videobandspelare

Hi-fi-anläggningar

Förstärkare

Musikinstrument

Andra produkter och annan utrustning för inspelning eller återgivning av ljud eller bilder, även signaler eller annan teknik för överföring av ljud och bilder än genom telekommunikation

5. Belysningsutrustning

Belysningsarmaturer för lysrör med undantag för belysningsarmaturer i hushåll

Lysrör

Sparlampor

Urladdningslampor med hög intensitet, inbegripet högtrycksnatriumlampor och metallhalogenlampor

Lågtrycksnatriumlampor

Annan belysning eller utrustning för spridning eller kontroll av ljus med undantag för glödlampor

6. Elektriska och elektroniska verktyg (med undantag för storskaliga, fasta industriverktyg)

Borrmaskiner

Sågar

Symaskiner

Utrustning för svarvning, fräsning, slipning, polering, sågning, kapning, klippning, borrning, håltagning, stansning, falsning, bockning eller liknande bearbetning av trä, metall och andra material

Verktyg för nitning, spikning eller skruvning eller för avlägsnande av nitar, spikar eller skruvar eller liknande användning

Verktyg för svetsning, lödning eller liknande användning

Utrustning för sprutning, sprejning, spridning eller annan behandling av flytande eller gasformiga ämnen

Gräsklippare och andra trädgårdsredskap

7. Leksaker samt fritids- och sportutrustning

Elektriska tåg eller bilbanor

Handhållna konsoler till videospel

Videospel

Datorer för cykling, dykning, löpning, rodd osv.

▼B

Sportutrustning med elektriska eller elektroniska komponenter

Spelautomater

8. Medicintekniska produkter (med undantag för alla implantat och infekterade produkter)

Utrustning för strålbehandling

Kardiologiutrustning

Dialysapparater

Respiratorer

Nukleärmedicinsk utrustning

Laboratorieutrustning för in-vitro-diagnostik

Analysatorer

Frysar

Fertilitetstester

Andra apparater för påvisande, förebyggande, övervakning, behandling och lindring av sjukdomar, skador eller funktionshinder

9. Övervaknings- och kontrollinstrument

Rökvarnare

Värmeregulatorer

Termostater

Mätnings-, vägnings- eller justeringsapparater för hushålls- eller laboratorieutrustning

Andra övervaknings- och kontrollinstrument som används i industrianläggningar (t.ex. i kontrollpaneler)

10. Automater

Automater för varma drycker

Automater för flaskor eller burkar med varma eller kalla drycker

Automater för fasta produkter

Uttagsautomater

Alla apparater som automatiskt levererar alla slags produkter

▼B

BILAGA II

Selektiv behandling av material och komponenter i avfall som utgörs av eller innehåller elektriska eller elektroniska produkter i enlighet med artikel 6.1

1. Åtminstone följande ämnen, preparat och komponenter skall avlägsnas från allt separat insamlat WEEE:

   — Kondensatorer som innehåller polyklorerade bifenyler (PCB) i enlighet med rådets direktiv 96/59/EG av den 16 september 1996 om bortskaffande av polyklorerade bifenyler och polyklorerade terfenyler (PCB/PCT) ([1]).

   — Komponenter som innehåller kvicksilver, t.ex. strömbrytare och bakgrundsbelysning.

   — Batterier.

   — Kretskort, allmänt i mobiltelefoner samt i andra apparater om kretskortets yta är större än 10 kvadratcentimeter.

   — Bläckpatroner, flytande och i krämform samt färgbläck.

   — Plast som innehåller bromerade flamskyddsmedel.

   — Asbestavfall och komponenter som innehåller asbest.

   — Katodstrålerör.

   — Freoner (CFC), halogenerade kolväten (HCFC), vätefluorkolföreningar (HFC) och kolväten (HC).

   — Gasurladdningslampor.

   — Bildskärmar med flytande kristaller (eventuellt tillsammans med höljet) som är större än 100 kvadratcentimeter och alla sådana som belyses bakifrån med gasurladdningslampor.

   — Utvändiga elektriska kablar.

   — Komponenter som innehåller eldfasta keramiska fibrer enligt beskrivningen i kommissionens direktiv 97/69/EG av den 5 december 1997 om anpassning till tekniska framsteg av rådets direktiv 67/548/EEG om klassificering, förpackning och märkning av farliga ämnen ([2]).

   — Komponenter som innehåller radioaktiva ämnen med undantag för komponenter under den tröskel för undantag som fastställs i artikel 3 i och bilaga I till rådets direktiv 96/29/Euratom av den 13 maj 1996 om fastställande av grundläggande säkerhetsnormer för skydd av arbetstagarnas och allmänhetens hälsa mot de faror som uppstår till följd av joniserande strålning ([3]).

   — Elektrolytiska kondensatorer som innehåller potentiellt skadliga ämnen (höjd > 25 mm, diameter > 25 mm eller ungefär samma volym).

   Sådana ämnen, preparat och komponenter skall bortskaffas eller återvinnas i enlighet med artikel 4 i direktiv 75/442/EEG.

2. Följande komponenter av WEEE som samlats in separat skall behandlas enligt följande:

   — Katodstrålerör: Den fluorescerande ytbeläggningen skall avlägsnas.

   — Produkter som innehåller gaser som bryter ned ozon eller har en global uppvärmningspotential (GWP) som överstiger 15, t.ex. i skum och kylslingan: Gaserna skall avlägsnas och behandlas på ett korrekt sätt. Gaser som bryter ned ozon skall behandlas i enlighet med Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 2037/2000 av den 29 juni 2000 om ämnen som bryter ned ozonskiktet ([4]).

   — Gasurladdningslampor: Kvicksilvret skall avlägsnas.

3. Med beaktande av miljöaspekterna och önskvärdheten av återanvändning och materialåtervinning, skall punkterna 1 och 2 tillämpas på ett sådant sätt att miljövänlig återanvändning och materialåtervinning av komponenter eller hela apparater inte hindras.

([1]) EGT L 243, 24.9.1996, s. 31.
([2]) EGT L 343, 13.12.1997, s. 19.
([3]) EGT L 159, 29.6.1996, s. 1.
([4]) EGT L 244, 29.9.2000, s. 1. Förordningen senast ändrad genom förordning (EG) nr 2039/2000 (EGT L 244, 29.9.2000, s. 26).

▼B

4. Inom ramen för det förfarande som avses i artikel 14.2 skall kommissionen snarast möjligt bedöma om noteringen om

— kretskort i mobiltelefoner, och

— bildskärmar med flytande kristaller

skall ändras.

▼B

BILAGA III

Tekniska krav i enlighet med artikel 6.3

1. Anläggningar för lagring (även tillfällig lagring) av WEEE före behandling (utan att det påverkar tillämpningen av bestämmelserna i rådets direktiv 1999/31/EG):
   - — Lämpliga områden med ogenomtränglig ytbeläggning utrustade med anordningar för uppsamling av spill samt vid behov spilloljekärl försedda med oljeavskiljare.
   - — Lämpliga områden med väderbeständiga tak.
2. Anläggningar för behandling av WEEE:
   - — Vågar för att väga det behandlade avfallet.
   - — Lämpliga områden med ogenomtränglig ytbeläggning och väderbeständiga tak utrustade med anordningar för uppsamling av spill samt vid behov spilloljekärl försedda med oljeavskiljare.
   - — Lämpliga lagerutrymmen för nedmonterade, lösa delar.
   - — Lämpliga behållare för lagring av batterier, kondensatorer som innehåller PCB/PCT samt annat farligt avfall, t.ex. radioaktivt avfall.
   - — Utrustning för rening av vatten i enlighet med hälsovårds- och miljöbestämmelser.

▼B

BILAGA IV

Symbol för märkning av elektriska och elektroniska produkter

Symbolen för elektriska och elektroniska produkter som skall samlas in separat består av en överkryssad soptunna på hjul, enligt nedan. Symbolen skall tryckas på ett synligt ställe, vara tydligt läsbar och outplånlig.

